

**COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS
EN HOGER BEROEPSONDERWIJS**

UITSpraak

CvB.VO/HBO.2014/185-U.2015-03

De heer ir. te V. (appellant)

tegen

Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs te V., te V. (verweerster).

1. Het procesverloop

- 1.1 Bij brief van 8 december 2014, ingekomen ter griffie van de Commissie op 9 december 2014, heeft appellant beroep ingesteld bij de Commissie tegen het besluit van zijn werkgever gedateerd 4 november 2014 inhoudende afwijzing van zijn verzoek om de wijziging van zijn BAPO dag te heroverwegen.
- 1.2 Op 21 december 2014 en 8 januari 2015 heeft appellant zijn beroep aangevuld en verbeterd.

2. Het wettelijk kader

Artikel 20, eerste lid, van de te dezen van toepassing zijnde CAO-VO 2014-2015 (hierna aan te duiden als: de CAO) bevat een limitatieve opsomming van besluiten, waartegen de werknemer in beroep kan gaan bij de Commissie, te weten:

- a. een disciplinaire maatregel;
- b. schorsing;
- c. ontslag anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken;
- d. het direct of indirect onthouden van een promotie;
- e. de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband;
- f. de aanwijzing als personeelslid boven de reguliere formatie welke aanwijzing op termijn kan leiden tot ontslag;
- g. de aanwijzing van een andere instelling of andere instellingen waaraan de werknemer werkzaamheden zal verrichten;
- h. eenmalige inhouding periodieke verhoging;
- i. en overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard.

Ingevolge artikel 5 van het Huishoudelijk Reglement van de Commissie kan de voorzitter van de Commissie onmiddellijk uitspraak doen indien hij van oordeel is dat de Commissie kennelijk onbevoegd is of het beroep kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is.

3. Beoordeling van het geschil

3.1 Artikel 20, eerste lid, van de hier van toepassing zijnde CAO bevat een limitatieve opsomming van voor beroep vatbare besluiten.

Deze bepaling van de CAO steunt op artikel 52 van de Wet op het voortgezet onderwijs en is daaraan voor wat betreft de limitatieve opsomming gelijk, met uitzondering van het bepaalde in artikel 20, eerste lid, onder i, van de CAO.

Genoemd artikel-onderdeel verklaart ook voor beroep vatbaar “overigens die zaken die bij of krachtens wet voor beroep vatbaar zijn verklaard”.

3.2 Appellant heeft beroep ingesteld tegen het besluit van zijn werkgever van 4 november 2014. Dit besluit is genomen naar aanleiding van het verzoek van appellant om eerder gemaakte afspraken over de invulling van het seniorenverlof te heroverwegen. De afspraken houden in dat appellant zijn vrije dag niet meer op donderdag opneemt, maar op maandag. Verweerster heeft besloten de afspraak niet te wijzigen.

De werkgever heeft volgens appellant gesteld dat de CAO hem het recht geeft om eenzijdig te besluiten over de dag waarop hij zijn seniorenverlof zal opnemen. Appellant bestrijdt deze stelling op grond van bijlage 6, artikel 8.3.CAO 2014-2015.

De voorzitter komt aan de beoordeling van dit beroep niet toe, daar in de limitatieve opsomming van voor beroep vatbare besluiten een besluit tot het wijzigen van het opnemen van het seniorenverlof niet opgenomen is. Tevens zijn geen aanknopingspunten gevonden om een besluit als het onderhavige aan te merken als een voor beroep vatbaar besluit als genoemd onder artikel 20, eerste lid, onder i.

Derhalve komt de voorzitter tot het oordeel dat appellant in zijn beroep kennelijk niet ontvankelijk moet worden verklaard, omdat geen sprake is van een voor beroep vatbaar besluit.

4. Beslissing.

De voorzitter verklaart appellant kennelijk niet ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep.

Aldus vastgesteld op 8 januari 2015 te Kampen door mr. H. Pieffers, plaatsvervangend voorzitter, en getekend door de voorzitter en de griffier.